

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 1T/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010449
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7913010449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Bujňáka a prísediacich Mgr. Milana Bovana a Ing. Jozefa Mitra na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. 2. 2015 v Trebišove, takto

rozhodol:

Obžalovaný E. v Michalovciach, trvale bytom S. invalidný dôchodca,

sa oslobodzuje

podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku spod skutkov obžaloby, ktoré boli právne kvalifikované ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktoré mal spáchať tak, že:

v presne nezistenom čase v období od 1. 1. 2010 do 15. 7. 2010, vo viacerých prípadoch a na rôznych miestach v meste Sečovce sa hrozbami použitia násilia, fyzickej likvidácie a likvidácie členov rodiny, vyhrážal S., od ktorého zároveň požadoval, aby jeho brat J. stiahol a odvolal svoje trestné oznámenie podané na OO PZ v Sečovciach z 30. 12. 2009, v ktorej veci bolo realizované trestné stíhanie proti obv. E. a spol, za trestný čin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona a v ktorej veci bol Róbert Funfrovíč vypočutý ako svedok, pričom dňa 15. 7. 2010 okolo 09.00hod. vo dvore spoločnosti DONNA,s.r.o., Sečovce, na ul. Obchodnej č. 182/16 v Sečovciach, patriacej poškodenému S. v tejto súvislosti fyzicky napadol S. tak, že ho udrel najmenej 2x päšťou do tváre, čím mu takto spôsobil zranenia, a to zlomeninu nosových kostí s posunutím úlomkov a zlomeninu nosovej priehradky s odreninami na koreni nosa a na chrbte nosa, pomliaždenie mäkkých tkanív tváre v oblasti brady s odreninou na brade, pomliaždenie ľavej strany tváre v oblasti pred ľavým uchom s odreninou, podvrtnutie krčnej chrbtice s blokovým postavením krčných stavcov a otras labyrintu s centrálnym vestibulárnym syndrómom s nepravidelným spontánnym nystagmom a so závratmi, ktoré zranenia by si vyžiadali nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 18. 8. 2010,

pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodeného: S., s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podal dňa 1. 7. 2013 na tunajší súd obžalobu na obvineného E.re zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a pre prečin ublíženia

na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Vec pôvodne napadla do senátu JUDr. Petrička pod sp. zn. 1T/38/2013. V dôsledku oznámenia zaujatosti zo strany predsedu senátu bol spis predložený nadriadenému súdu ktorý konštatoval, že bude potrebné, aby sa všetci sudcovia ktorí vybavujú trestnú agendu vyjadrili, či sa cítia byť v danej veci zaujatí. Následne uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.9.2013, sp. zn. 6Nto/11/2013 boli z prejednávania tejto veci vylúčení všetci trestní sudcovia s výnimkou JUDr. Ladislava Bujňáka.

Predseda senátu preskúmal podanú obžalobu podľa jej obsahu v súlade s § 243 ods. 1 Trestného poriadku a nariadil termín hlavného pojednávania. Z dôvodu žiadostí o odročenie pojednávania zo strany obhajoby bol termín hlavného pojednávania viackrát preročený na deň 10.4.2014, na ktorom obžalovaný prehlásil v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku, že sa necíti byť vinný zo skutkov uvedených v obžalobe. Preto súd pristúpil k vykonaniu dokazovania v súlade s podanou obžalobou zo strany prokuratúry, ako aj v súlade s návrhmi obžalovaného, resp. jeho obhajcu.

Súd po dôkladne vykonanom dokazovaní v rámci hlavného pojednávania v dňoch 10.4.2014, 7.10.2014, 18.11.2014, 13.1.2015 a 12.2.2015 dospel k záveru, že vina obžalovaného v zmysle podanej obžaloby nebola vykonaným dokazovaním preukázaná. Je potrebné uviesť, že obžalobu je potrebné chápať v rozsahu dvoch trestných činov a teda zločinu vydierania a prečinu ublíženia na zdraví, pričom k vydieraniu malo dôjsť v období od 1. januára 2010 do 15. júla 2010 a samotnému ublíženiu na zdraví malo dôjsť dňa 15. 7. 2010.

Obžalovaný zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a vypovedal, že uvedených skutkov sa nedopustil a dodal, že podľa jeho názoru sa v žiadnom prípade nejedná o trestné činy. Čo sa týka údajného vydierania, ktorého sa mal dopustiť tak ako to tvrdí obžaloba, toto zásadne odmietol, pričom potvrdil, že mal síce snahu skontaktovať sa s bratmi M., aby si vysvetlili nedorozumenia, ku ktorým v minulosti došlo medzi nimi. S týmto úmyslom kontaktoval taktiež matku RX.. No zásadne poprel, že by na nich pôsobil, aby Stanislav Funfrovič vzal trestné oznámenie v inej trestnej veci späť. A už vôbec nie je pravdou, že by sa mal S.i vyhrážať fyzickou likvidáciou jeho osoby, resp. jeho rodiny.

A pokiaľ ide o druhú časť podanej obžaloby, teda prečin ublíženia na zdraví, k tomu obžalovaný taktiež zotrval na svojej prvotnej výpovedi. Dodal, že bol to práve samotný poškodený, ktorý v areáli jeho firmy po predchádzajúcom slovnom nedorozumení napadol obžalovaného, keď mu dal tzv. hlavičku a ďalej ho bil. Obžalovaný sa len prirodzene bránil útoku. Uviedol, že je nelogické, aby v prítomnosti množstva ľudí, známych a zamestnancov poškodeného, napadol S. Aj preto bezprostredne išiel na políciu, aby podal trestné oznámenie.

Úplne odlišná bola výpoveď samotného poškodeného S., ktorý tvrdil, že obžalovaný od roku 2010 dlhodobo vyvolával členom jeho rodiny a jeho známym, aby jeho brat Stanislav stiahol trestné oznámenie, ktoré podal na obžalovaného a jeho syna za napadnutie jeho osoby. A taktiež samotné napadnutie v areáli jeho firmy prebehlo tak, že obžalovaný k nemu pristúpil a udril ho päťou do oblasti spánku a takisto do nosa. Pokiaľ ide o zranenia ktorá utrpel samotný obžalovaný, k tomu uviedol, že jeho krv mal obžalovaný na rukách a touto si potrel tvár a išiel na políciu.

Súd následne vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom ďalších svedkov v zmysle podanej obžaloby a v súlade s návrhmi obhajoby. Pokiaľ ide o výpoveď svedka E. a výpoveď svedkyne Ing. E.j, tieto výpovede boli v podstate úplne totožné. Obaja svedkovia sa vyjadrili len k samotnému incidentu v areáli firmy poškodeného a vypovedali zhodne ako to uviedol poškodený. Avšak ani verzia poškodeného v spojitosti s výpoveďami týchto svedkov nepresvedčila senát o vine obžalovaného. K takému záveru dospel súd na základe ďalších dôkazov, ktoré v rámci hlavného pojednávania vykonal. Výpovede svedkov J.j súd vyhodnotil ako účelové a tendenčné a neobjektívne s prihliadnutím na fakt, že ide o osoby blízke samotnému poškodenému, de facto jeho spolupracovníci, resp. zamestnanci. Aj keď pre spresnenie súd dodáva, že svedkyňa E. je účtovníčka a viedla účtovníctvo firmy poškodeného, no v rámci svojej výpovede potvrdila, že sídli v budove ktorá patrí poškodenému a v nedávnej minulosti bol práve poškodený jej hlavným klientom. Teda v tejto časti sa súd stotožnil s tvrdením obhajoby, že ide o osoby závislé na poškodenom, najmä pokiaľ ide o ich zamestnanecký vzťah a s tým súvisiaca finančná závislosť.

Ďalšie svedecké výpovede troch svedkov (D. tvoria iný okruh, keďže sa jedná o brigádnikov, ktorí v deň samotného incidentu pracovali v areáli poškodeného. Ich výpovede boli v podstate totožné, pričom zhodne uviedli, že videli ako mal obžalovaný pritlačiť poškodeného o multikár a následne mal pán J. chytiť obžalovaného za ruky a oddeliť ho od poškodeného. To, kto koho ako prvý udrel, alebo koľkokrát, k tomu sa títo svedkovia vyjadriť nevedeli, keďže to nevideli. Pri výpovedi svedka KK. došlo k rozporu vo výpovedi, no po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania zotrval na nej a ako dôvod odchýlky uviedol odstup času.

Taktiež svedecká výpoveď svedka JZ.u nedokazuje, že by došlo k napadnutiu poškodeného zo strany obžalovaného tak, ako to uvádza obžaloba. V ten deň pracoval taktiež u poškodeného, konkrétne v jeho dielni vzadu za kanceláriami zväzal zábradlie. Nevidel, že by obžalovaný napadol alebo inak udrel poškodeného, len počul krik a vyšiel z dielne von kde zbadal ako je o multikár opretý poškodený a pri ňom stojí obžalovaný, ktorého držal za ramená pán SW. a odťahoval ho preč.

Takže súhrnne možno uzavrieť, že celý incident, teda údajné napadnutie poškodeného zo strany obžalovaného, vyššie uvedení svedkovia (D.) nevideli.

Takže čo sa týka samotného incidentu dňa 15.7.2010, viac svedeckých výpovedí nebolo vykonaných, nakoľko ďalší svedkovia ktorí vo veci vypovedali, neboli prítomní v daný deň v areáli spoločnosti poškodeného. Preto súd uzatvára, že ohľadne tohto incidentu je nevyhnutné upriamiť pozornosť aj na znalecký posudok znalca MUDr. Dušana Hrubalu. Z tohto je evidentné, že tak obžalovaný, ako aj poškodený utrpeli rôzne druhy poranení, pričom u oboch išlo o poranenia ľahké, s dobou liečenia a práceneschopnosti 35 dní, resp. 21 dní. Je nepopierateľné, že aj samotný poškodený utrpel porania, no tieto nevznikli tak, ako to tvrdí prokurátor v podanej obžalobe.

Práve tento znalecký posudok potvrdzuje tvrdenia obžalovaného, že k napadnutiu došlo aj zo strany poškodeného voči jeho osobe. Znalec konštatoval, že mechanizmus poranení u obžalovaného plne zodpovedá tomu, ako to uvádza obžalovaný vo svojej výpovedi, teda že dostal facku, potom 5-10 úderov pästami do oblasti tváre a následne bol udretý nejakým predmetom po chrbte a potom dostal tzv. „hlavičku“. Tento záver znalca považuje súd za zásadný, keďže z výpovedí poškodeného a svedkov J. vyplynulo, že obžalovaný nebol nikým napadnutý a že poranenia si spôsobil sám, keď si mal biť hlavu o múr. Takže konštatovanie znalca vyvracia verziu poškodeného a svedkov J.. Toľko pokiaľ ide o skutok zo dňa 15.7.2010.

Ako bolo úvodom spomenuté, obžalobu je potrebné chápať v rozsahu dvoch trestných činov a teda zločinu vydierania a prečinu ublíženia na zdraví, pričom k vydieraniu malo dôjsť v období od 1. januára 2010 do 15. júla 2010 a samotnému ublíženiu na zdraví malo dôjsť dňa 15. 7. 2010. V tejto súvislosti je nevyhnutné dať za pravdu obhajcovi obžalovaného, pokiaľ ide o zmätočné konanie orgánov činných v trestnom konaní, keďže pôvodne bola podaná obžaloba dňa 16.5.2013 len pre zločin vydierania, následne bola prokurátorom vzatá späť, neboli vykonané žiadne procesné úkony vo veci okrem upozornenia na zmenu právnej kvalifikácie a následne dňa 1.7.2013 bola podaná modifikovaná obžaloba už aj za prečin ublíženia na zdraví. Aj toto deklaruje, že právne posudzovanie konaní obžalovaného a poškodeného nebolo jednoznačne ustálené a sú tu zjavné pochybnosti pokiaľ ide o samotný priebeh skutkových okolností a následné právne posúdenie veci v rámci prípravného konania.

Teda súd vykonal taktiež dokazovanie ohľadne zločinu vydierania, no vykonaným dokazovaním v tejto časti sa nepotvrdilo, že by došlo k naplneniu skutkovej podstaty tohto zločinu. O tom, že by sa mal obžalovaný dopustiť tohto trestného činu, nie sú žiadne relevantné dôkazy. Ide len o tvrdenie poškodeného a jeho blízkych príbuzných. Navyše samotná výpoveď matky poškodeného E. to taktiež dokazuje, keď na hlavnom pojednávaní uviedla, že za ňou prišiel obžalovaný a mal sa jej vyhrázať, no policajti to v zápisnici v prípravnom konaní neuviedli. Následne logicky boli vypočuté aj osoby, ktoré viedli výsluch svedkyne, teda O. a zapisovateľka L. pričom títo svedkovia zhodne uviedli, že to čo je uvedené v zápisnici je autentická výpoveď svedkyne. Teda až v konaní pred súdom uviedla, že sa jej mal obžalovaný vyhrázať, pričom v prípravnom konaní uviedla, že ju len kontaktoval a chcel aby dohovorela svojmu synovi J., aby sa s ním mohol stretnúť a urovnať spory medzi nimi.

V podstate totožná bola výpoveď svedka JK. ktorý uviedol, že ho obžalovaný kontaktoval, aby nejakým spôsobom apeloval na J., aby sa stretol s obžalovaným a aby urovnali spory medzi sebou, no tento to

odmietol s tým, že nechce sa v tejto veci angažovať. Taktiež dôkaz vykonaný prečítaním zápisnice z prípravného konania svedka D.ovorí o tom, že bol kontaktovaný obžalovaným, ktorý mu ozrejmil udalosti z 30.12.2009 a že by sa chcel stretnúť so J. a ukončiť určité nedorozumenia medzi nimi. Aj samotný obžalovaný vypovedal pred súdom v rovnakom kontexte. Nepoprel, že by kontaktoval bratov M. resp. ich matku a osoby im blízke, avšak vždy to bolo v slušnej rovine a chcel, aby konečne urovnali dlhoročné spory a konflikty medzi nimi, no zásadne odmietol, že by sa mal niekomu vyhrážať násilím, smrťou, či fyzickou likvidáciou.

Je potrebné vychádzať striktne zo znenia skutkovej podstaty trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona, ktorá hovorí o tom, že tohto trestného činu sa dopustí ten, kto násilím, hrozbou násilia, alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti iného, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel. V tomto konkrétnom prípade absentuje objektívna stránka skutkovej podstaty, teda že by mal obžalovaný nútiť niekoho k tomu, aby niečo konal, pričom prostriedkom na dosiahnutie jeho cieľa malo byť násilie, resp. hrozba bezprostredného násilia alebo hrozba inej ťažkej ujmy. Z vykonaného dokazovania táto skutočnosť nevplynula. Je síce pravdou, že obžalovaný mal viaceré snahy o kontaktovanie poškodeného, resp. jeho brata a to prostredníctvom viacerých osôb a rôznymi spôsobmi, no nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že by tak robil pod hrozbou násilia alebo inej ťažkej ujmy.

Súd vykonal taktiež dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, charakteristík obžalovaného a odpisu registra trestov.

Z charakteristiky obce Rakovec nad Ondavou súd zistil, že obžalovaný má trvalý pobyt v tejto obci, je ženatý, býva sa svojou manželkou a má dve dospelé deti a jedno nezaopatrované a v mieste bydliska neboli žiadne problémy s jeho správaním, pričom hodnotenia a charakteristiky sú všeobecné, o ničom bližšom nevytvrdzujúce.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný má štyri záznamy, všetky na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pričom v dvoch prípadoch sa jednalo o odsúdenia na peňažné tresty (1995 a 1997), v jednom prípade bol uzavretý zmier (2000) a posledný záznam je z roku 2004, kedy bolo u neho podmienené zastavenie trestného stíhania, pričom v stanovenej skúšobnej dobe sa osvedčil, teda v súčasnosti sa neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrne nebolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, resp. prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a preto ho senát tunajšieho súdu oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku, ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. V nadväznosti na tento oslobodzujúci výrok, poškodený S. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.